

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED. Szerkesztőség: Somogyi uca 22. I. em. Telefon: 23-33. - Kiadóhivatal, Könyvtár és jegyiroda: Aradi uca 8. Telefon: 13-06. - Nyomda: Lőv. Lipót uca 19. Telefon: 26-34. Távirat és levélcím: Dél-Magyarország Szeged

Csütörtök, 1932 február 25

Ara 16 fillér

VIII. évfolyam, 44. szám

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3.20 vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 6.40 peng. - Egyes szám ára hétköznap 10, vasár- és ünnepnap 24 fill. Hirdetések felvétele tartja szerint. Megjelentek hétfő kivételével naponta reggel

A föld és a zsidóság

Gaál Gaszton tegnap a képviselőházban azt követelte, hogy a zsidó vallású magyar állampolgároknak is engedjék meg a birtokszerzést. Ha valaki eddig nem tudta volna, ebből a követelésből megtudhatja, hogy ma a zsidó vallású magyar állampolgárok számára a birtokszerzés meg van nehezítve s ezt az állapotot a most tárgyalás alatt lévő törvényjavaslat is fenn akarja tartani. Gaál Gasztonnak nem kellene azt követelni, hogy az állampolgári egyenlőséget ezen a téren állítsák helyre, ha az állampolgári egyenlőség a földbirtokszerzés terén élő valóság lenne. Igaz, hogy a fennálló törvényes rendelkezések szavai szerint nem a magyar zsidóság számára tették nehezebbé az ingatlanszerzést, a törvény végrehajtásának gyakorlata s a most tárgyalt javaslat indokolásának Gaál Gaszton által adott értelmezése azonban félreérthetetlenül fejezi ki vagy a törvényhozónak, vagy a törvény végrehajtóinak akaratát.

Nem a zsidóság sérelmét tesszük most szóvá, hanem a magyar birtokos osztályét és a magyar demokráciát. A föld értékének jelentékeny, sokhelyt felén túli értékét elvesztette. A föld termékei értékesítésének válsága a föld értékesítési válságát is felidézte. A föld nem tud annyit teremni, hogy a gazda a régi értéke kétharmadára nyújtott hiteltörökamatát fizetni tudná, nagyon sok eset bizonyítja, hogy a földbirtokot nem lehet az első helyen bekebelezett tartozás átvállalása ellenében továbbadni. A hitelt kimerített gazda ma birtoka átengedésével nem tudna megszabadulni adósságaitól, a földnek s a föld termékeinek ára az ipari cikkek árához s a közterhek magasságához képest annyira csökkent, hogy a birtokos, aki joggal számíthatott arra, hogy a termékből a tőkét is törleszteni tudja, a kamatok fizetésére is képtelenné vált.

Ha a zsidóságot a magyar nemzet testétől elkülönítve veszik tekintetbe s hogyha nem is a bevallott, de a tudat alatt ható é. cslekvésre ösztönző antiszemitizmusnak teret engednek, akkor ne arra hozzanak törvényt, hogy zsidók nem vehetnek birtokot, hanem törvénnyel kötelezzék a zsidóságot birtokszerzésre. Sokkal többet használnak a magyar gazdának akkor, ha a zsidóknak vagyonuk, vagy adójuk arányában földet kellene venniük, mintha eltílják őket a mezőgazdasági ingatlan vásárlásától. A föld is osztozódik az árucikkek sorsában, minél nagyobb a kereslet, annál magasabb az elérhető vételár. A viszonyok keserű alakulása nagyon sok birtokost kényszerít arra, hogy eladja birtokát, vagy birtoka egy részének eladásával tehermentesítse a megmaradót. De ha nem lehet eladni a birtokot, kifizetve a vételárból az adósságot s a megmaradó vételárból egy kisebb, de tehermentes ingatlant vásárolva, vagy nem lehet eladni a birtok egy részét, hogy a vételárból tehermentesíteni lehessen a megmaradt birtokot, akkor a gazda, aki adósságai miatt nehéz helyzetbe került, de akinek vagyona kötelezettségeit ma még meghaladja, feltétlenül és feltartóztathatatlanul tönkre fog menni. Minél kisebb az ingatlanpiacra a kereslet, minél kevesebb igénylőt engednek az ingatlanpiacra, annál alacsonyabb lesz az elérhető vételár s annál kevesebb reménye lehet a bajbajutott gazdának arra, hogy földjének, vagy földje egy részének eladásával szánja tudja magát.

Ezért mondjuk tréfásan (de gondoljuk komolyan), hogy a zsidóságot nem törvénnyel kell távollattani a földszerzéstől, hanem törvénnyel kell rá kötelezni. Tegyük fel, hogy nem olyan törvényt hoznak, amelyik a nem kívánatos elemeket távollattja a földszerzéstől, hanem kimondanák azt, hogy a zsidó vallású polgárok minden tíz pengő egyenesadó után egy hold földet kötelesek venni, — hogy felmenne a magyar föld ára egyszerre s hány tízezer bajbajutott magyar gazdán volna segítve egyetlen olyan törvényes rendelkezéssel, aminek végrehajtása egy fillérjébe sem kerülne a magyar államnak. Megjósoljuk, lesz is még ehez hasonló törvény. S azok, akik a magyar zsidóságot nem kívánatos elemként kezelik még most is, azok is megnyugodhatnak, mert ha a zsidóságot

földvásárlásra kötelezik s ha a zsidóság ennek a törvényes kötelességének már megfelelt, akkor majd átadják a kormányt azoknak, akik olyan új agrárreformot fognak előkészíteni, amelyik majd elveszi a zsidóktól a földet.

Kicsit forradalmian ébredő program ez, aminek most hangot adunk, de ez az általunk képviselt s szabadalmaztatni nem kívánt ébredő program még mindig legalább annyira felel meg a demokrácia követelményeknek, mint a tárgyalás alatt lévő törvényjavaslatnak az az alap gondolata, amelyik vallási tekinteteket kizáró figyelembe venni a magyar földért jelentkező magyarok között.

Hazafias tisztelettel ajánljuk indítványunkat az Ébredő Magyarok Egyesületének szíves figyelmébe, már eleve lemondunk javukra minden szerzői jogról.

Kéthly Anna Interpellációja a képviselőházban Szeged tervszerű elsorvasztása ellen

„Szeged népe tiltakozik a kormány fakarékossági politikája ellen”

Allandó izgalmak és viharok este nyolcig

Budapest, február 24. A képviselőház mai ülése nagy viharral kezdődött.

— Az ülést megnyitom... — mondta az elnök. A szociáldemokrata padsorokból kórusban harsant fel:

— Feloszlatni a Házat!
Esztergályos János: Elég volt a rendszerből! Panamáznak, lopnak, csalnak és kint éheznek a nép! A jobb- és baloldalon egyaránt kiáltoznak. Almásy elnök hiába rázza a csengőt, a nyugalmat nem tudja helyreállítani.

Esztergályos a padot csapkodja és úgy kiált:
— Kint éheznek a népi tönkretették az országot és itt lopnak, csalnak, hamisítanak!

Almásy elnök: Javasolom, hogy Esztergályos képviselő urat utasítsa a Ház a mentelmi bizottság elé. Az elnök javaslatát a többség óriási zajban elfogadja.

Buchinger Manó: Biróság elé a panamistákkal! Panamáznak!

A jobboldalon felugrik Váry Albert és magából kikelve kiáltja: Kikérem magamnak ezt a hangot! Nevezze meg a személyeket! (Óriási zaj.)

Buchinger Manó: Az egész egységes párt! Erre

még viharosabb lármát üt fel az ülésről.

A vihar után napirend előtt Koródy-Katona János szólalt fel és a jugoszláv határon az utóbbi időben történt atrocitásokat tette szóvá. Egy bácskai újságíró jugoszláv területre tévedt, ezért három évre elítélték.

Buchinger Manó: A Népszava politikai cikkeitől egyszerű kritikáért egyévi börtönt kapnak! Koródy ezután különböző eseteket sorol fel, amely atrocitásokat a jugoszláv határőrség követett el. Felhívja a kormány figyelmét, ne engedje, hogy a kettős birtokosok állandó torturáknak legyenek kitéve.

Ezután a földbirtokreform befejezéséről szóló javaslat tárgyalását folytatják. Az első felszólaló Schandl Károly. Vigyázni kell a még megmaradt kevés magyar földre. Azt mondja, hogy a javaslat nem antiszemita tendenciájú.

Farkas István: A javaslat szerint a kormány dönti el, hogy kinek lehet eladni birtokot. Ez nem politika, nem mezőgazdaság, hanem az a feudálisizmus, amely tönkretette az országot. Idézi ezután a „Székely Lapok” című erdélyi újság 1910 március 10-i számából a következő cikket: „Ki az a Bethlen István? — ez a cikk címe. A cikk pedig így szól:

„Akkor a föld, az az ország, — így ordít az ur, majd tovább folytatja emigy: Ment-sük meg, uraim, a székely népet a nemzetiségi veszedelemtől, mert mi vagyunk az utolsó generáció. Azután hazajött és 48 óra múlva a tulajdonát képező ősi Kemény-birtokot

eladta a bazsédj oláhoknak, noha a szabédi székelyek is kérték.

A vásáros oláhok annyira fel voltak lelkesülve Bethlen István kitűnő hazafiságán, hogy köszönőiratot is intéztek hozzája.

Ezután áttértek

ez interpellációkra.

Büchler József kifogásolja, hogy a tejkartel a fogyasztóközönség kárára túlmagasan állapította meg a tej árát, míg a termelőktől túl alacsony áron vásárolják össze a tejet.

Tobler János interpellált ezután folytonos izgalmak között Borsos Andor gönci fősolgabíró részéről a katolikus papságot ért sérelem miatt. A fősolgabíró annak a gyanújának adott kifejezést, hogy a katolikus papokat cseh pénzen megvásárolták. Azt mondta a fősolgabíró, hogy nem akar papokat látni.

Keresztes-Fischer belügyminiszter: Ha azok a vádak, amelyet a képviselő ur emelt, valóban bizonyulnak, akkor ez a fősolgabíró súlyos büntetés érdemel. A fegyelmi eljárás folyamatban van.

Eber Antal

a tájának

erőszakos szabályozásáról intézett interpellációt a földművelésügyi miniszterhez és azt mondotta, hogy a kormány ezzel az intézkedésével felbontotta a kapitálista rendszert, amely az árak szabályos piaci alakulásának bázisán áll.

Purgly Emil földművelési miniszter válaszolt Eber interpellációjára, a többség a miniszter válaszát tudomásul vette.

Peyer Károly a Nemzetközi Fizetések Bankjába az optánok részére befizelt 600 ezer frank

ügyében interpellált. Azt mondta, hogy a transzfer-moratórium után nem kellett volna ezt az összeget átutalni, mert nagyon lejártak vele a magyar kormány tekintélyét. Erre vall legalább is az a beszéd, amit a Nemzetközi Fizetések Bankjának igazgatója mondott. Az igazgató Bethlen Istvánról is sértő kijelentést tett. Azt mondta, hogy „Bethlen István gróf Európa legnagyobb csalója és svind-